

դարներու յարուժեան մասին խօսելով շատ մը ապացոյցներ կը բերէ անոր իրականութիւնը հաստատելու համար, այսպէս 1) Աւանդութեան քաղուած ապացոյց (Ք. Կորնթ. ԺԵ. 15-32) որուն հիմքն է Առաքելոց վարդապետութիւնը և ուսուցումը: 2) Ապացոյց ի մարդն (ad hominem) (Ա. Կորնթ. ԺԵ. 21) հաւատացեալին անդիմադրելի, ինքնեզ, ներքին համոզումներէ քաղուած: 3) Ապացոյց յարժանեաց (Cause méritaire) (ԺԵ. 21), սա է՝ մարտութեան վրայ հիմնուած թէ՛ Յիսուս Քրիստոս եկաւ մեղքին աւերը վերցնելու և զմեզ վերազանելու: 4) Ապացոյց յօրինակակոմն (Cause exemplaire) (Ա. Կորնթ. ԺԵ. 20-23) խորհրդաւոր (mystique) մարմինի և Քրիստոսի իր սուրբերուն հետ ունեցած համերաշխութեան տեսութեան վրայ հիմնուած: 5) Ապացոյց ի դրօսէ (Եփես. Դ. 30) երբ Ս. Հոգիով կնքուեցանք,

Ս. Հոգին զմեզ սրբացուց և մզեց զմեզ անարատ պահելու, մեր մարմինն ու հոգին յաւիտենապէս: 6) Ս. Հոգիին գրաւական տուեալներէն քաղուած ապացոյց (Ք. Կորնթ. Ե. 5, Եփես. Ա. 14) Ս. Հոգին առ հաշիւ մեզի կուտայ փառաւոր անմահութեան մը գրաւականը: 7) Տաճարի սուրբացոյցը (Ա. Կորնթ. Զ. 19) Ս. Հոգիին նուիրական և անկորնչելի բնակարանն է մեր տաճար-մարմինը: 8) Մարդուն գերբնական փառքին ելուզումը ապացոյց (Հռով. Ը. 23) զոր Ս. Հոգին կը վստէ մեր մէջ: Այս ապացոյցներու շարքը կարելի է երկարել, բայց անոնք զիրար կը լրացնեն և կ'ամբողջացնեն, ասոնք ամէնքն ալ աստուածաբանական մակարեւոյթներն են բառին իսկական առումով, սկիզբ առած՝ Առաքելոց ուսուցումներէն:

ԱՐԹՈՒՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ԲԱՆԱՍՏԵՂՄԱԿԱՆ

ՄԱՐԴԸ ԵՒ ԾՈՎԸ

Մա՛րդ ազա՛ս, մի՛ս ծովը սիրես պիտի դուն.
Ծովն հայելիդ է, կը դիսես քու հոգիդ
Իր կոհակաց ծաւալումին մէջ անհուն
Եւ նոյնքան դառն ու խո՛ւ է վիհը մեկիդ:

Հանոյ՛ք է քեզ քու պատկերիդ մէջ սուզուիլ.
Ձայն կը գրկես դուն աչքերով, քեւերով՝
Եւ կը մոռնայ սիրդ իր աղմուկն անարդիլ
Անոր անզուսպ ու վայրենի հեծիմն քով:

Երկուդ ալ է՛ք խորհրդապահ ու մըռայլ,
Անդունդներուդ յասակն ո՛չ ոք չափեց, Մա՛րդ,
Ինչպէս ո՛չ ոք, Ծո՛վ, գիտէ քու գանձերդ ալ,
Ձեր գաղտնիքներն ունին ա՛յնքան փոքր բարդ:

Եւ սակայն, ժ՛հ, անհաւուելի են դարերն
Յորմէհեսէ դուք կը կռուիք անձկանօք,
Ա՛յնքան սասիկ կը սիրէ՛ք մահն ու աւերն,
Յաւերժական ըմբի՛ւք, եղբա՛ւք անողո՛ք:

Թարգմ.

ՇԱՐԼ ՊՈՏԸԼԷՌ

ՎԱՀԱՆ ԹԵՔԵՆՍԱՆ